

Salvius 1570

dat pluviam super faciem terrae irrigat
aquaq; uniuersa. Quia ponit humiles in sublimi.
& merentes ergo sponitate. Quia dissipat cogitationes malignorum. ne possint im-
pleri manus eorum quod ceperunt qui sapientia
sapientes in astutia eorum. & confundit pra-
uozum dissipat. Per diem incurrit mebris.
et quasi in nocte. sic palpabunt in tenebris.
Puto saluum faciet eorum agladio ois
corrum. & de manu violenti pangam. Et
erit regnum spes. iniquitas autem contabescit
os suum. Beatus homo qui corripit deo.
In reparationem dñi ne repubes. quia ipse
inuictus & medetur. peccare & manu eius
sanabunt. In sex foliationibus liberabit te
& in septima non tangere te in alium. In ferme
cruet te de morte & in bello de manu gla-
dij. A flagello lingue abscondens & non ame-
bis calamitatem cuiuicem. In ualitate &
fame indebuit. & vestram terre non formidabis.
sed omnia lapides regorum. pactum inter-
metum.
et bestie tergat pacificem tibi. & scies ap-
petere habere tabernaculum tuum. & uita &
speciem tuam non pereras. Et scies quoque
quoniam incolaples erit selenum tuum. & pene-
tria tua quasi herba terre. In gressu isti in habu-
bita pulchrum. sicut inferno aerius
in tempore suo. Ecce hoc ut muesus amittere
est. quod auctum mente pietate. **R**epon-
dens autem iob dicit. Veniam appetenter
ter peccata mea quibus uanuimus. & cal-
mamus quam patet in statua. Quasi harena
maris. hec grauor apparet. Unde & tuba
mea dolore sunt plena. quia sagittae dñi
in me sunt quarum indigentia debet spin
meum & terribes dñi militant contra me.
Humano ruger onager cum habuerit her-
bam. aut mugiet bos cum ante presepe
plenamstrans. Aut poterit comedere insul-
sum. quod non est satis conditum. Aut

potest aliquis gustare quod gustatur
affrat mortem. Domine enim dñe
et etiam amata dulcedea uideatur.
prout tangere solebat anima mea. & ne
pre angustia cibis nec in uite. Ius der
ueneris peccato mea. & quoniam expiis fuit
michi dñe. Et qui cepit ipse me uincit.
Soluat manus tuam & succidat meo
& hec mihi sit consolatio. ut affligas me
absole non partas. nec contradicas fa-
miliis tuis. Que est enim frumenta mea.
quis fons meus ut patiente agam? Hoc
fortitudine lapidem formido mea. nec rap-
mea enea e. Ego non est auxilium in in-
me. & necessarium quoque mei recessus
alne. I ut toller. ab anno suam uisitata.
timorem luctum dereliqueris. nec
terretur nos. sicut torrens qui rapit
trans intermissiones. Quicquid per
tatu. uirice super eos nro. Tempore quo sur-
runt dissipar placent & ut inquietum
mentum de loco suo. habundat semina
gristuum. coruus. ambrosiabium. in uero
& uiburn. considerat seminas. cornu
uicaria laba. & expediat. paulisper. Confisi
sunt quia spiritus uenientis quoniam res
sunt & pridie cognoscunt. Hunc uenientis
et modo uidentes. plagam inuenient.
Quinque dei affecte michi. & de subiecta
uera donare michi. uel libetate me de
manu hostis. & de manu roburum
triste me. Doce me & ego trahere
sunt sine ignorare instruere me. Quo
de decrescitis sermonibus ueritatis. con-
tra nos nullus sit qui possit arguire
me. Id incepit adiuuam tuam eloqua
conciuatis. & in ueritatem uba ostendit.
Sup papillam errans. & subuertere in
tempore amicimi uera. Seruamque
coquitis ex parte. Iubete ueram. & uiuam.

1. placent cap*ref*
2. 17. 17. 17. 17.
3. 17. 17. 17. 17.
4. 17. 17. 17. 17.
5. 17. 17. 17. 17.

6. 17. 17. 17. 17.
7. 17. 17. 17. 17.
8. 17. 17. 17. 17.
9. 17. 17. 17. 17.

STANDARDGRAPH
No. 9061